

OGÓLNOPOLSKI KONGRES Nowoczesna Humanistyka
w Państwowych Wyższych Szkołach Zawodowych,
Krosno 13-14 maja 2015 roku

www.humanistyka.eu

2015-05-07

Tezy kongresowe

PANEL 1: TRADYCJA. KULTUROTWÓRCZA ROLA PWSZ.....

**PANEL 2: UMIĘDZYNARODOWIENIE. HUMANISTYKA
W PWSZ NA POGRANICZU KULTUR I REGIONÓW**

**PANEL 3: ROZWÓJ I INNOWACYJNOŚĆ. HUMANISTYKA
W PWSZ W KSZTAŁTOWANIU POSTAW
I KOMPETENCJI SPOŁECZNYCH**

**PANEL 4: DOBRE PRAKTYKI W HUMANISTYCE NA
KIERUNKACH ŚCISŁYCH
I HUMANISTYCZNYCH/HUMANISTYKA CYFROWA.....**

5. PYTANIA OD GOŚCI I OBSERWATORÓW

**PANEL 1:
TRADYCJA. KULTUROTWÓRCZA ROLA PWSZ**

1. „Mity założycielskie” i epizody z historii wyższych szkół zawodowych
- czy założenie PWSZ było rekompensatą za utratę statusu miast wojewódzkich?

Teza: nie miało to decydującego znaczenia już w rok po powstaniu PWSZ

- rola miejscowych elit w tworzeniu PWSZ: inicjatywa polityczna czy kulturowa?

Teza: ambicje posiadania szkoły wyższej mieli zarówno politycy, jak i lokalne elity intelektualne, w różnych ośrodkach proporcje bywały różne

- rola tradycji

Teza: najlepiej powiodło się tam, gdzie były tradycje kształcenia na poziomie wyższym (np. w Krośnie: kolegium jezuickie, studia nauczycielskie i językowe)

2. Związki PWSZ z najbliższym otoczeniem

- wsparcie lokalnej władzy: darowizny, współdziałanie na co dzień

Teza: PWSZ zwykle bywały hojnie obdarowywane na początku działalności, później potrzebowały głównie życzliwości w sprawach mniejszego kalibru (i z tym bywało różnie)

- stosunek mieszkańców

Teza: Poparcie większych grup społecznych udaje się pozyskać po kilku latach działalności, akceptacja elit lokalnych wymaga dłuższego wysiłku

3. Rola kadry dydaktycznej

- pracownicy dojeżdżający z ośrodków akademickich

Teza: Żaden z ośrodków, w których tworzone PWSZ, nie dysponował własną kadrą naukową; profesorowie i doktorzy dojeżdżający najczęściej byli związani z regionem nie tylko umową o pracę

- aktywizacja własnej kadry

Teza: Wymagania ustawowe (minimum kadrowe, przepisy o zatrudnieniu na kilku etatach) odczuwano jako obciążenie, ale rezultatem jest powstanie dużej grupy młodych doktorów związanych z PWSZ jako podstawowym miejscem pracy

4. Kulturotwórcza działalność PWSZ

- obecność studentów w środowisku lokalnym

Teza: Studenci PWSZ wywodzą się głównie z regionu i stanowią potencjalną elitę miejscową – wystarczy o nich myśleć lepiej niż niekiedy zdarza się słyszeć

- różne formy współpracy z regionem

Teza: PWSZ na ogół nie ograniczają się do kształcenia własnych studentów, ale nastawiają się na uczestnictwo w życiu lokalnej społeczności (imprezy kulturalne, sportowe, działania prospołeczne, współpraca z organizacjami miejscowymi)

5. Kształcenie zawodowe a inspiracja humanistyczna

Teza 1: Wyższa szkoła zawodowa kształci praktycznie, ale nie może się wyzbywać zadań o charakterze ogólniejszym: absolwent ma być nie tylko specjalistą w wąskiej dziedzinie, ale także powinien posiadać etos inteligencji, który uczyni go członkiem elity (umiejętność oceny sytuacji społecznej, nawyk uczestnictwa w kulturze, chęć angażowania się w działania zbiorowe itp.)

Teza 2: Nie wolno zarzucić kształcenia w zawodach, które są niezbędne w społeczeństwie, np. nauczycielskich. Kto myśli wyłącznie w perspektywie bieżących potrzeb rynku pracy, może uczynić krzywdę społeczności lokalnej w dłuższej perspektywie czasowej.

**PANEL 2:
UMIĘDZYNARODOWIENIE. HUMANISTYKA W PWSZ NA POGRANICZU
KULTUR I REGIONÓW**

Tezy:

1. Internacjonalizacja szkolnictwa wyższego koniecznością w dobie globalizacji (<http://www.nauka.gov.pl/aktualnosci-ministerstwo/ministerstwo-rozpoczyna-debate-o-umiedzynarodowieniu-polskich-uczelni.html>) (https://www.nauka.gov.pl/g2/oryginal/2015_02/ab358ced973d351a6e704eb76d3db755.pdf)
2. Internacjonalizacja bez podróży: kursy w językach obcych, wykłady przez telekonferencję (Global Partners in Education <http://thegpe.org/>), profesorowie wizytujący.
3. Mobilność studentów i jakość kształcenia (Erasmus w liczbach: http://www.erasmus.org.pl/odnosniki-podstawowe/statystyki#Erasmus_w_liczbach)
4. Internacjonalizacja w PWSZ w Krośnie - korzyści i wyzwania.

**PANEL 3:
ROZWÓJ I INNOWACYJNOŚĆ. HUMANISTYKA W PWSZ W
KSZTAŁTOWANIU POSTAW I KOMPETENCJI SPOŁECZNYCH**

Tezy:

1. Zwrot wizualny we współczesnej kulturze i humanistyce.
2. Mediatyzacja kultury współczesnej - humanistyka wobec mediatyzacji.
3. Tradycja i innowacyjność w praktyce dydaktycznej i społecznej PWSZ.

Tezy szczegółowe:

- prospołeczne funkcje obrazów w kulturze współczesnej
- rola mediów w kształtowaniu interakcji społecznych
- kultura wizualna i mediatyzacja w programach studiów PWSZ
- wychowanie w obszarze kultury współczesnej
- polska prowincja jako atut ciągłości kulturowej

**PANEL 4:
DOBRE PRAKTYKI W HUMANISTYCE NA KIERUNKACH ŚCISŁYCH
I HUMANISTYCZNYCH/HUMANISTYKA CYFROWA**

1. Języki specjalistyczne, profesjolekty, terminologia i profesjonalizmy oraz wpływy technosfery i politechnicyzacji życia na kulturę języka polskiego.
2. Rola języka angielskiego/języków obcych w nauce, dyskursach specjalistycznych i handlu wytworami zaawansowanej technologii - prawdy, mity i wmówienia (w świetle Ustawowych regulacji o ochronie języka polskiego).
3. Znaczenie językowej kompetencji, sprawności wysławiania się i umiejętności komunikacyjnych w wykształceniu inżynierskim i praktyce zawodowej.
4. Lęki XXI wieku /Człowiek wobec dyktatu technologii. Inżynier - CZŁOWIEK czy bezduszny technokrata?
5. Znaczenie wykształcenia humanistycznego, kultury i etykiety w kształceniu świadomego etycznych konsekwencji swoich działań profesjonalisty.
6. PWSZ i potrzeby kulturalne lokalnych środowisk: Głos S. Pigonia w sprawie młodej wiejskiej inteligencji.
7. Rola kompetencji cyfrowych w procesie kształcenia.

5. PYTANIA OD GOŚCI I OBSERWATORÓW

1. Czy dostrzegacie Państwo tendencję do nadużywania w tekstach naukowych nadmiernie skomplikowanego słownictwa, co przyczynia się w rzeczywistości do tworzenia swoistego języka "pseudonaukowego"? W myśl zasady - nieważne, czy to jest mądre, ważne, że mądrze brzmi?
2. Dlaczego polskie uczelnie humanistyczne uczą definicji, a nie praktyki?
3. Dlaczego uczelnie kształcą do zawodów, których już na rynku nie potrzeba lub jest przesyty?
4. Ograniczone i zaniedbane nauczanie filozofii. Nawet jeśli jest jako np. wykład dla innych kierunków, to często traktowana po macoszemu, wrywkowo, a nawet nauczana przez nieodpowiednie osoby.

Wprawdzie wielu filozofów działa w przestrzeni publicznej np. znani dziennikarze czy politycy, jednak z własnego doświadczenia wiem, że filozof wciąż kojarzy się ludziom z osobą "pokreconą" albo "zbyt" mądrą. Czy jest szansa by to zmienić, by filozofii przywrócono dawną rangę: tak na uczelniach, jak również w świadomości społecznej?